

РЕШЕНИЕ

№ 2622

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Величкова

Адриан Янев

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11325** по описа за **2020** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Д. Г., като пълномощник на [фирма], срещу РЕШЕНИЕ от 10.08.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 6^{-ти} с-в по н.а.х. дело №19501 по описа за 2019г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че процесното Наказателно постановление (НП) не е издадено в срока по чл. 34 ЗАНН. Изтъква, че никъде не е уредена възможността срокът по чл. 34 ЗАНН да се удължава или да започва да тече повторно, включително и с образуването на повторна проверка. Посочва, че описаните като липсващи реквизити от чл. 82, ал. 1, т. 1, б. „з“, т. 4 и т. 7 от Закона за туризма (ЗТ) са били представени на потребителя преди сключване на договора. Поддържа, че соченото нарушение не е било извършено, тъй като цялата информация е предоставена на потребителя и нееднократно представяна и на КЗП. Допълва, че СРС третира трите разпоредби от закона като една обща хипотеза, което показва, че не е извършил задълбочен разбор на материалния закон. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено

НП № К-0052930/17.06.2019г. Претендира да му бъдат присъдени разноски. Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ (КЗП), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. А., излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от касатора адвокатското възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Не претендира за разноски.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП № К-0052930/17.06.2019г., издадено от директора на регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, на [фирма], на основание чл. 194, ал. 1 ЗТ, е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 500 (петстотин) лева, за това, че в качеството си на регистриран туроператор, предоставя на пътуващ, преди да бъде обвързан от договор за туристически пакет, информация за последния, в която липсва част от задължителните реквизити, които са приложими, с което е нарушена разпоредбата на чл. 82, ал. 1, хипотеза 3^{-та} ЗТ. При извършена на 06.02.2019 г. проверка било установено, че туроператорът [фирма] предоставя на интернет сайт www.niamavreme.bg, собственост на дружеството, информация за туристически пакет: „Екскурия до Р. – вечният град, 4 дни, 3 нощувки със закуски, самолетен билет и туристическа програма в Италия“, в която липсват част от задължителните реквизити по закон.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № К-0052930/17.06.2019 г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган, въз основа на редовно съставен АУАН, при издаване на който не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Спазен е срокът за съставяне на АУАН от момента на откриване на нарушителя. Прието е, че [фирма] е извършило вмененото му нарушение на чл. 82, ал. 1, хипотеза 3^{-та} ЗТ, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Счетено е, че липсва част от необходимата информация, с която всеки потребител на туристически услуги трябва предварително да се запознае по отношение на предлагано пътуване, за да вземе информирано търговско решение дали желае да сключи договор за организирано туристическо пътуване със съответния туроператор.

Този извод на първостепенният съд се споделя изцяло и от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат

за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 6^{-ти} с-в.

Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 1, хипотеза 3^{-та}, т. 1, б. „з“, т. 4 и т. 7 ЗТ преди пътуващият да бъде обвързан от договор за туристически пакет или от всяка друга съответстваща оферта за туристически пакет, туроператорът, а в случаите, когато туристическият пакет се продава чрез туристически агент - и туристическият агент, предоставят на пътуващия стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 1, когато е възможно използването на хиперлинкове, или в останалите случаи - стандартен формуляр за предоставяне на информация съгласно приложение № 2, както и следната информация за туристическия пакет, когато е приложимо: т.1 основните характеристики на туристическите услуги: б.„з“ дали пътуването или ваканцията като цяло са подходящи за лица с ограничена подвижност, както и при поискване от страна на пътуващия - точна информация дали пътуването или ваканцията са подходящи с оглед на потребностите на пътуващия; т.4. условията за плащане, включително сумата или процент от цената, която трябва да се заплати като първоначална вноска, и график за заплащане на останалата част от цената, или финансовите гаранции, които пътуващият трябва да заплати или да предостави; т.7 информация за възможността пътуващият да прекрати договора по всяко време преди започването на изпълнението на туристическия пакет, след като заплати съответните разходи за прекратяване на договора. Акцентира се върху императивността на разпоредбата на чл. 82, ал. 1 ЗТ, вменияваща задължението за вписване на определени реквизити в представената предварително информация за туристическия пакет. Смисълът на разпоредбата е потребителите на туристическа услуга да се запознаят предварително с необходимата информация за предлаганото пътуване, за да вземат информирано търговско решение дали желаят да сключат договор за организирано туристическо пътуване със съответния туроператор. От съдържащата се в кориците по делото разпечатка от интернет сайта, който е собственост на [фирма], безспорно се установява липсата на посочените реквизити в представената информация за туристически пакет: „Екскурзия до Р. – вечният град, 4 дни, 3 нощувки със закуски, самолетен билет и туристическа програма в Италия“. Поради посоченото, правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството, в качеството му на регистриран туроператор, съобразно кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна разпоредба на чл. 194, ал. 1 ЗТ. Последната предвижда за неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на пътуващ по чл. 82, ал. 1 - 7, чл. 83, ал. 2 и 3 и чл. 84, ал. 1 - 4 на туроператора или на туристическия агент да се налага имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лева за всеки отделен случай. Настоящият съдебен състав намира, че в разпоредбата на чл. 82, ал. 1 ЗТ е формулирано едно единно задължение на туроператора, а не се касае (при липсата на всеки един изброен реквизит по първата алинея) за състави на отделни административни нарушения. Поради това и правилно, за установената липса на реквизити по чл. 82, ал. 1, т. 1, б. „з“, т. 4 и т. 7 ЗТ, административнонаказващият орган е определил едно административно наказание.

Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, а именно - не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. От приложения с административната преписка Констативен протокол № К-2683912 от извършената проверка, се установява, че на 06.02.2019 г. са били събрани достатъчно данни във

връзка с установяване на административно нарушение по ЗЗП, както и за установяване на нарушителя. След като длъжностното лице, констатирало нарушението и авторството му, е и компетентно да състави АУАН, то и 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва да тече от 06.02.2019 г. и не е изтекъл към 29.03.2019 г. – датата на съставяне на АУАН. Критерият за преценката в кой момент е открит нарушителят е от обективен характер – това е моментът, в който оправомощените да образуват производството органи са били във възможност да констатират наличието на данни за противоправно поведение, осъществяващо състав на административно нарушение. Съдът не оспорва факта, че от страна на КЗП е била разглеждана и предходна жалба от същия потребител, касаеща същата екскурзия, по която е извършена проверка и е бил съставен КП № 2655889 от 12.11.2018 г., но тази проверка е разглеждала друг казус и съответно е имала друг предмет, поради което не може да се приеме тезата на кастора, че още от този момент КЗП е могла да констатира наличието на данни за противоправно поведение, осъществяващо състава на нарушение, което е предмет на настоящото производство. Обсъждан е бил състав на друго административно нарушение, извършено евентуално от същото дружество, макар и свързан със същата туристическа услуга, при което са били събирани доказателства именно за доказване извършването на този, а не на процесния състав на нарушение.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ от 10.08.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 6^{-ти} с-в по н.а.х. дело №19501 по описа за 2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.